

Богљикаво шраце

БОЖИЋ

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 ЈАНУАР 1941.

БР. 5 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ, ИЛИ БАЦАЈУ.

Дарови Божић-дане

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

ИГРА СУДБИНЕ

Док Черчилу флота страда, Америка беше нада. Ал' сад Рузвелт муку мучи: Где он флоту да наручи.

ПЛЕМЕНИТОСТ САВЕЗА СРПСКИХ ЦРНОБЕРЗИЈАНАЦА

Како сазнајемо, Савез српских црноберзијанаца намерава да о Божићним празницима у свим већим местима Србије приреди бесплатне ручкове за све сиромашне Србе, било домородце, било избеглице. Такође ће свакој избегличкој породици дати зимску помоћ и то по један метар дрва, тридесет килограма брашна, 10 килограма масти, 5 килограма шећера и 3 литра зејтина.

Ове племенита и хумана намере савеза српских црноберзијанаца оствариће се само онда ако се укине уредба о батињању на јавним местима.

УТЕШИО ГА

Неки пролазник шетао се Лондонским улицама. На спрад Таверског моста стајао је неки очајник очито с намером да се удави. Енглеz га повуче за рукав и упита га за разлог овог очајног геста. Очајник одговори немарно:

— Енглеска пропада, рат је изгубљен.

То је бесмислица, човече! Одите, — седимо мало — и поразговарајмо о положају Енглеске.

То и учинише. Након десет минута подигоше се и скочише заједно у Темзу.

ЗАШТО СУ ДЕСЕТ ФАБРИКАНАТА НА КРАЈУ РАТА 1918 ГОДИНЕ ИЗВРШИЛИ САМОУБИСТВО

Када се завршио Светски рат 1918 године, у Енглеској су извршили самоубиство десетак ратних фабриканата, који су фабриковали вештачке ноге, руке, лица и друге делове тела.

— Ми смо рачунали и тврдо веровали да ће рат трајати бар још три године. Овако нам у миру не вреди живети. Живео рат! била је њихова последња реч.

Читајте редовно
»БОДЉИКАВО ПРАСЕ«

„А АКО СЕ ИСТОРИЈА ИПАК ПОНОВИ?...“

Енглеска пропаганда тврди да у историји енглеско острво никада није освојено. Међутим, два пута су се освајачи искрцали на енглеској обали, још у давна времена, када су поморске снаге биле примитивне. Један од завојевача био је Виљем II — »Освајач«.

— Чико, што си ме лагао да је ово острво неосвојиво.
— Ћути, сикко!.. Не дао Бог да се историја и овога пута понови.

Божићни ПОКЛОНИ

Черчилу — нож, револвер, конопац не би ли завршио последњи чин своје трагикомедије на земљи.

Рузвелту — пуно јапанских војника од олова, да их у тренутцима духовне депресије побеђује.

Шипарици — Принца из бајке.

Фулгенцију Вуцемитовићу — радио певачу — »Италијански у хиљаду речи« (да престане са певањем на есперанту).

Шпекулантима — пуну заштиту, Божић-бате у погледу батина.

Државним чиновницима — тринаесту плату.

Да ли знате?

1. — Како се зове модерни Дон Кихот, Санчо Панса и Росината?
2. — Зашто сликари најчешће раде гладни?
3. — Зашто у шансонима многи говоре?
4. — Зашто се радио Лондон тако усрдно труди да лаже?

ОДГОВОРИ НА ПИТАЊА ПОСТАВЉЕНА ДАНАС

1. — Черчил, Стаљин, Рузвелт.
2. — Јер немају шта да једу.
3. — Јер сигурно не знају да певају.
4. — Јер су уверени да још има будала које верују у његове романтичне бајке.

ЈЕДАН АМЕРИЧКИ ПОКУШАЈ

Како нам јављају из Вашингтона у Белој кући била је јуче тајна конференција владе, на којој је решено да се одузме од Аладина његова чаробна лампа, не би ли помоћу ње поново (створили) повратили изгубљене бродове: Вирџинија, Пингвин, Ленили, Лексингтон, Аризона и остале.

ЦРВЕНКАПА

Нова верзија бајке

БОЖИЋНА СТРАНА

Повратак мудраца с Истока БОЖИЋ ЦРНОБЕРЗИЈАНАЦА

— Ови мудраци добили су овог пута од новог месије — батине.

Ових дана објављена је Уредба о батинању црноберзијанаца.

— Што не седнеш, Перо!
— Овај... знаш, да не гузвам капут.

Кад акробаиши кише бор

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

СТАН ЗА ИЗДАВАЊЕ

Примиче се први новембар, траже се станови. Један београдски глумац тражи собу и претсобље.

— Имате ли деце? пита га кувеласник.

- Немам.
- Псега? Мачку?
- Не.
- Клавир? Виолину?

— Не. Само ми налив-перо шкрипи мало по хартији, али ако желите, ја ћу га заменити.

ДА МУ НЕ УКРАДУ

— Слушај, човече, немој тако без оружја да идеш кроз шуму. Понеси револвер.

— Револвер? Јеси ли паметна? Сасвим нов, коштао ме је хиљаду динара, па да ми га украду?

СТРУЧАН ОДГОВОР

— Ви, г. Лазићу, као спреман банкар сигурно ми можете тачно одговорити на ово питање: кад бих ја отворио банку са својих 100.000 динара и да узем од својих улагача, рецимо, 900.000 динара, колико бих зарадио за годину дана?

— Па ако узмете доброг адвоката, највише две године.

ХВАЛА НА ОБАВЕШТЕЊУ

— Слушајте ви, ваш пас појео је данас једну моју кокошку.

— Хвала вам, што сте ми рекли. Данас неће више ништа добити за јело.

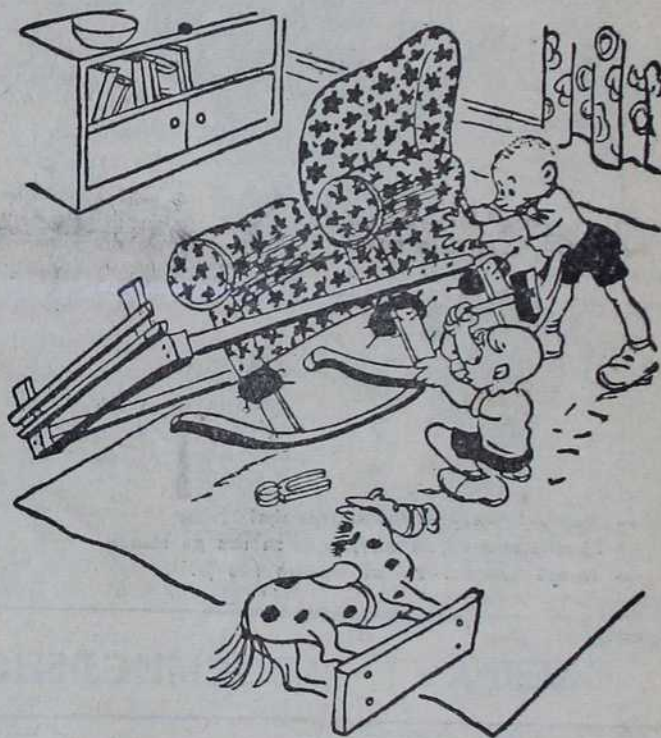
Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Уредништво: Београд, Б. Вашингтона 12/III.

Штампа: Штампариија »Луче«, Београд.

— Морамо тати за Божић да начинимо столицу за љуљање. За коња је сувише стар.

— Тата, ако ми одмах не вратиш мој ауто, попушићу твоју цигару.

Равајлов сан и јава

Равајлови сновиљаји

Заједљиво

— Дивно изгледате данас, госпођо!
— Жалим што то не могу и ја за вас да кажем.
— Имате право... Ви не лажете као ја.

ЖЕЉА

— Јел' ти се испунила која жеља из детињства!
— Јесте... Кад сам био малинати ме је увек вукла за косу па сам увек желео да је немам.

ДВОСМИСЛЕНО

— Хтео сам да ти донесем једног мајмуна, драга, али капетан није дозволио!
— Не мари ништа, драги! Шта ће ми мајмун, кад си ти ту!

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА НАШЕГ ЛИСТА
ЖЕЛЕ СВИМ СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА ПРАВОСЛАВНЕ
БЕРОИСПОВЕСТИ

Срећан Божић!

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ИСКРЕНОСТ

Отац: — Шта, сине, радите у школи?
Син: — Чекамо кад ћемо кући.

ИЗ РЕДАКЦИЈЕ

Уредник: — Немогуће је прочитати ваш рукопис. Што не откуцате своје песме на машини.
Песник: — Кад бих знао да куцам на машини, мислите ви да бих ја писао песме?

ЉУБАВНО ЗАВЕТОВАЊЕ

— Најдража моја, волиш ли ме заиста? Пристајеш ли да делиш моју судбину?
— Пристајем, љубави! Твоји повериоци нека буду отсада и моји повериоци!

НЕСПОРАЗУМ

Кроз „Митићеву“ радњу лута унезверено један господин и гражи некога погледом. Најзад прилази једноме продавцу:
— Господине, каже он, изгубио сам жену.
— Први спрат лево, одговара продавац. Тамо је одељење за црнину.

ПРОТЕСТ

Један стари управник зоолошког врта премештен је за професора гимназије. Није му то право, па се жали:
— Баш они у министарству не знају шта раде. Зар им није јасно да је мени место једино у зоолошком врту?

У РЕСТОРАНУ

Пошто је поручио келнеру шта да му све донесе за ручак, један искусан кафански гост додаје:
— Само, молим вас, маснију чорбу, а поснију воду.

СУПРОТНО

— Кад јашем, увек после тога осећам болове у глави. А ти?
— Болове у глави? Не... напротив... далеко од тога!

СПАСИЛАЦ

Ватрогасац: — (свој колеги). Код јучерашњег пожара опет си се лепо извукао. Нисам те видео да си прстом мрднуо.
— Охо! То није истина! Ни мање ни више, већ равно осам писањих машина бацио сам кроз прозор.

ЛЕПО ВАСПИТАНО ДЕТЕ

— Мама, у које сам се ја добра родио?
— У поноћ, сине.
— Надам се, мамице, да те тада нисам пробудио.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

— Какве доказе можете поднети да сте ожењени?

— Повреде по глави и рукама.

— Зар се не бојите, да би нас неко овде у шуми могао напасти?

— Не, госпођице, ја имам две прве награде за брзо трчање.

— Мора се признати да су жене у већини случајева лепше од мушкараца.

— Па природно!

— Није природно, него вештачки.

— Послала ме мама, ако можете да јој позајмите свој радиоприемник.

— Зар у ово доба ноћи хоће да слуша музику?

— Не, напротив, хтела би мало да спава.

— Ако послушам свога лекара, мораћу да гладујем читаву недељу дана.

— Зашто? Зар он лечи гладовањем?

— Не, али тражи унапред да му платим хонорар за шест визита.

Члан квартета: — Узалуд причећте! Признајте да сте ви украли овоме господину мотоцикл!

Крадљивац: — То није тачно! Усталом претресите ме!

Два пријатеља разговарају:

— Ја мислим да ништа горе на свету нема од жене која уме, а неће да кува!

— Вараш се! Ја мислим да нема ништа горе од жене која не уме да кува, а ипак кува!

— То је збиља страшна неправда. Тата ми је написао задатак и ја морам због њега да седим у затвору, јер је био рђав.

— Да ли ме је ко тражио телефоном у току дана?

— Јесте, господине.

— Ко?

— Нисам познала глас, али о бећала сам му, за сваки спучај да ћете му послати једну отплату.

— Шта ради Аферих. Нисам га одавно видео.

— На робији је.

— А његов син?

— Он га с времена на време посећује на неколико месеци.

— Чуди ме да је стакло на једном прозору разбијено, а на другом није, иако их бије град подједнако.

— То ти је, пријатељу, због тога што је ово отпорно стакло израђено у домаћим фабрикама.

— Драга, још један сасвим кратак пољубац!

— Добро, али знај да ће ми се отац вратити кроз један сат!

Из америчког радио-програма

Слушајте на свим америчким радио-станицама нов сјајни шлагер: »Гуд-бај Хавајс«

На раскрсници

Као што је познато, прелазни преко улица у Београду нарочито су обележени.

— Ама, веруј ми, бре господине, нисам вид'о оне чвљике, Бога ми...
— Ђуџ', бре!.. Да су банке ти би н' вид'о, а!

ХЛАДНОКРВНОСТ

— Господине! Господине! Неће! Ваша госпоња и ваш шофер изгорели су заједно са аутомобилом!
— Ах, не узрујавајте се, сви су осигурани!

ТРАДИЦИЈА

Тумачи учитељ деци шта је традиција и објашњава да се иста преноси с оца на сина, с кољена на колено. После предавања запита једног ђака да му каже пример традиције. Малишан устаде и каже:
— Панталоне.

ЊЕГОВА НЕСУЂЕНА

— Видиш, то је та девојка коју мислим да узмем за жену, али на жалост, њена породица је томе противна.
— А она?
— Она је на страни породице.

КУШЊА

— Тата, када вечерас дође г. Јовановић, ја ћу му отпевати нешто.
— Добро, кћери, боље је да благовремено ставиш његову љубав на пробу.

ЛОГИЧНО

Један професор држи предавање о алкохолу, па каже:
— Да је алкохол штетан, видимо на сваком кораку. Узмимо на пример магарца. Ставите пред њега једно ведро вина и друго напуњено водом. Шта мислите, шта ће магарца изабрати?
— Воду, чује се један глас из публике.
— А зашто воду?
— Зато што је магарца.

У ТОМ СЛУЧАЈУ, ВЕРУЈЕМО

— Где вам је шеф?
— Руча.
— Хоће ли то дуго трајати?
— Не! Од данас руча са својом госпођом.

ИСПЕЦИ ПА РЕЦИ

— Младене, виче игуман манастирском момку, данас ћеш да закољеш и испечеш ћурку за ручак.
— Опростите, оче, али данас је петак, каже момак.
— Баш ти хвала, синко, што си се сетио. Само ја не волим што си тако брзоплет. Други пут се држи оне лепе пословице „Испеци па реци“, посаветова га игуман.

Приредбе ове недеље

Удружено позориште: „Куку Тодоре“, у главној улози сијамски близнаци Рузвелт—Черчил.
„Циркус Москва“: Још врло кратко време „друг“ Стаљин балансира на жици.

Позориште Лондон: Трагедија „Брачни троугао“ у главним улогама: (Млада женица Виви) Сир Черчил, (Њен муж Соса) „Благородни“ Стаљин и (Њен љубавник — Сам) Мистер Рузвелт. — Дирљива трагедија о животу једне старије жене која се под старост упалила и желела да се еманципује. Седећи на две столице и обећавајући час мужу а час љубавнику љубав до гроба, она је на крају обојицу изгубила. Плакање дозвољено.

Игралиште „Јединства“: Туча у три чина са или без хепинда (зависи од полиције). Диригује публика моткама и пивским флашама.

Семинар: Не ради до нове краће.

Циркус „Радио-Лондон“: Ради прикупљања материјала за нове бомбасте лажи радиће само у уском кругу.

Теразије: Батињање шпекуланата радиће непрекидно.

У ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Разговарају два господина који од њих има бољег кројача.

— Мој кројач, рече један, пре кратког времена преврнуо ми је старо одело, и нико не би казао да је преврнуто, тако лепо изгледа.

— Није то ништа! одговори други. Мој кројач ми је јуче испеглао панталоне и нико не би казао да су испеглане.

Гост: — Имао сам само једно парче рибе, а ви сте ми урачунали целу рибу.

Келнерица: — Извините, али то је обичај хотела!

Гост: — Добро је онда што нисам поручио говеђину с репом!

Даца: — Зар није лепа ова хаљина коју сам добила за мој двадесети рођендан?

Наца: — Дивна, али да ли је већ тада била та иста мода?

— Мама, да ли је много тешко задржати тајну за себе?

— Не знам, дете моје, нисам никад покушала.

— Зашто, Перице, ниси купио папир у мојој радњи?

— Зато што ви нисте још није дан мртвачки сандук наручили од мога тате.

Једна америчка филмска звезда тражи да јој се изда пасош.

— Удати? упита чиновник.

— Понекад! гласио је одговор.

— Закуни ми се у најмилије што ти је на свету да ме волиш.

— Па, добро! кунем ти се — у мој фудбалски клуб... да те волим.

— Ти много пијеш.

— То чиним да бих могао да заборавим!

— Шта да заборавиш?

— Већ сам заборавио!

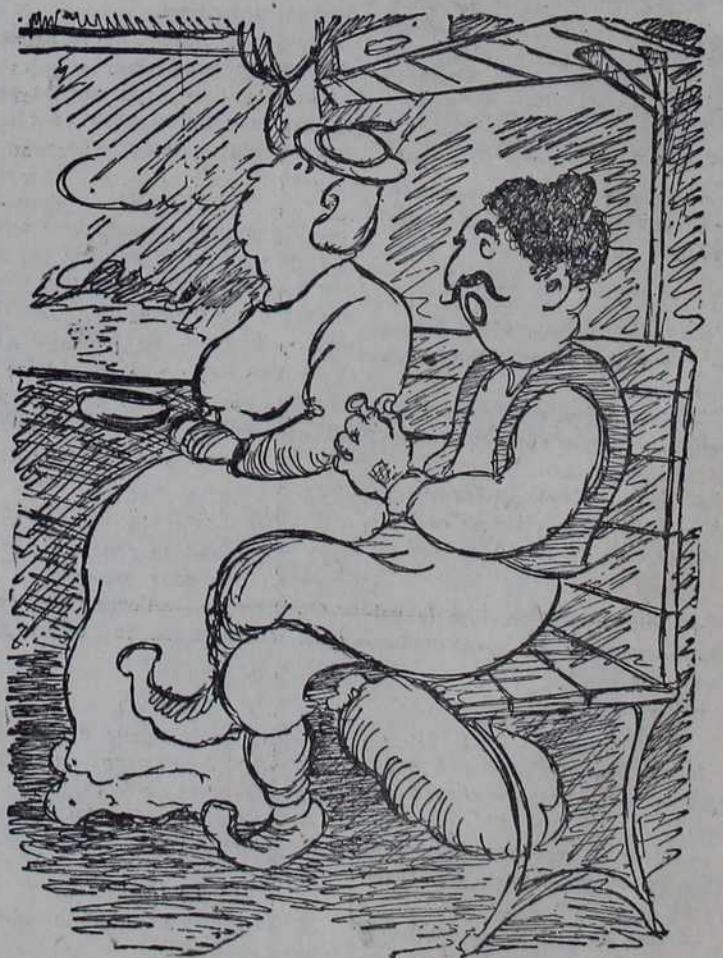
— Моја је жена врло празноверна!

— А тек моја! Она чак и тринаести наставак романа преради.

— Сад сте ми већ три месеца дужни кирију. То не може тако да остане.

— И неће. Идућег првог биће четири месеца.

У ВОЗУ

— Ју што смрдите!
— Меришем бре, а не смрдим. Ја сам се јутрос најо пресећер печења, а ти!

ЈЕДАН ПАМЕТАН ТЕЛЕФОНСКИ РАЗГОВОР

— Ало, ко је тамо?
— Браћа Гринхут.
— Али који? Да ли ја говорим с вама или с вашим братом?
— Са мојим братом.
— Е, онда извините, ја сам хтео да говорим с вама.

ЈАКО СХВАТЉИВО

— Ви, господине, као за инат, скоро један сат имате телефон у руци, а нисте рекли ниједне речи.
— Да, говорим са својом женом.

ЗБОГ ОБРАЗА

Дошао Личанин у Београд, па нашао неке земљаке. Ови га једва дочекали, па га свукуда воде и чашћавају. Гори човеку образ, па би и он нечим јевтиним почастии, али земљаци не дају.

Седну најзад на трамвај и поведу га да му покажу Калемегдан. Плати један кондуктеру карте. Личанин се примаче па шалатом пит:

— Шта плати?
— Четири и по динара.
Тад Личанин викну кондуктера:
— Еј, ти с торбом, дај нам свакоме још по једну!

Уз отпреко цуц

У БЕОГРАДУ СЕ ОСЕЋА ОСКУДИЦА У БОЈАМА

Чим се сазнало да је на реду чишћење Београдске прашуме, партизани и симпатизери Москве и Лондона ударили су на префарбавање. Тражна боја на тржишту је огромна. У Београду се већ осећа оскудица у бојама. Ако се продужи са оваквим темпом префарбавања, прети опасност да Београд остане сасвим без боја и фарби. Зато је Удружење Београдских молера упутило жалбу Министру народне привреде против непојалне конкуренције партизана и нарочито симпатизера Москве и Лондона.

НАШ МАЛИ ЛЕКСИКОН

- Дирис — невидљиво и неопипљиво.
- Б. Л. П. — Биро за изрицање казни и суспендовања.
- Историја — Коста Стрижак.
- Семинар — Купусара.
- Футбалска утакмица — поприште љутих битака.
- Куп осморице — млађење празне сламе.
- Нова стоп — бежање до изнемоглости.
- Венчање — везивање.
- Америка — Ротшилд, Леви, Коен, Калдерон.
- Позориште — изложба дамских шешира.
- Партизани — марионетско позориште.

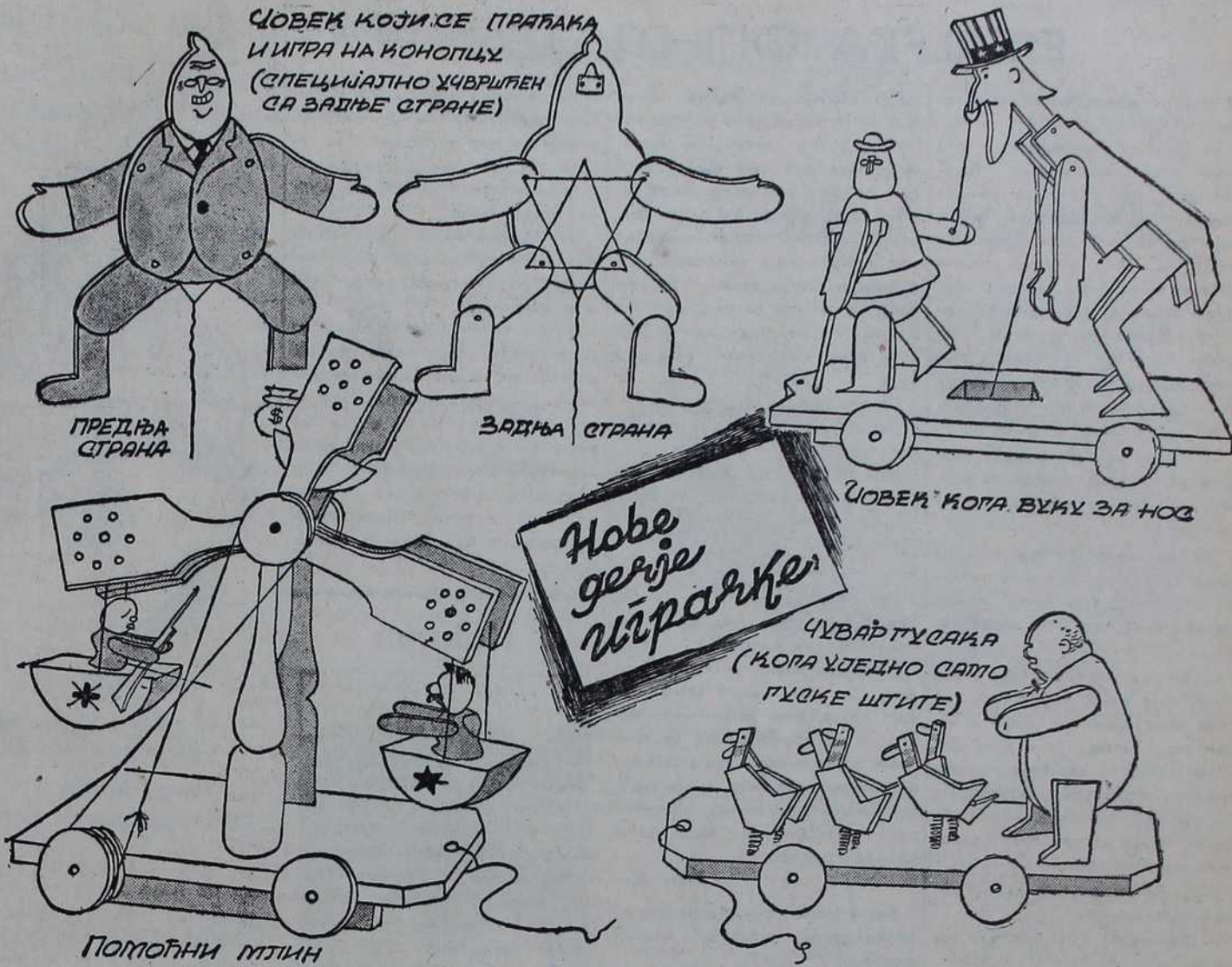
Прича о чики из Америке

Намет'о се сваком један чика за патрона или заштитника. Оружје је обећава'о муле, у ваздуху подизао куле.

Увек око ратоборног чике било вам је и граје и вике. Претио је чика редом свима: Хвалио се својим бродовима.

Врло брзо срозао се чика. Сада и он тражи заштитника. (Чика-Рузвелт најзад тачно знаде: Да батина два краја имаде).

СА УНИВЕРЗИТЕТА

Професор пита студента медицине на испиту:
— Кад вас позову неком болеснику, шта ће вам бити прво питање?
— Где станујете?

НЕСПОРАЗУМ

— Шта сте гледали синоћ у позоришту?
— „Пег, срце моје“.
— Како се усуђујете да будете тако интимни са мнош?

АЛИБИ

Судија: — Кажете да нисте били урачуњиви у моменту извршења дела. Лепо, а како ћете доказати то?
Оптужени: — Имам три сведока који су видели да сам минут пре тога пољубио и загрлио своју ташту.

СИГУРАН МУЗИЧКИ ПОТСЕТНИК

Г. Петровић слуша музику на радиу код једног свог пријатеља. Одједном вади марамицу и завезује чвор.
— Шта то радите? — пита га пријатељ.
— Везао сам чвор на марамици да не бих заборавио ову лепу мелодију.

У ПИЛОТСКОЈ ШКОЛИ

— После скока бројте до три, повуците узицу и падобран ће се отворити.
— А ако се не отвори?
— Онда тужите фирму.

СРЕДСТВО ПРОТИВ КРАЂЕ

— Ми путујемо данас на одсуство, а ти остављаш стан у тако страшном нереду.
— Наравно, у случају да га неко обије, мислиће да је стан већ опљачкан.

СТАРО И НОВО

Милосрдна дама просјацињи:
— Ево вам једно одело мога мужа. Још је ново. Носио га је само две године. Ево вам и једна моја стара хаљина, коју сам купила још пре месец дана.

АХ, РАЧУНИЦА ЈЕ ПО СРЕДИ

Вереница (будућој свекрви): — Мислите ли мама, да ме Душко заиста воли?
— Наравно. Ти си његова једина мисао... чак и кад спава чујем га како рачуна.

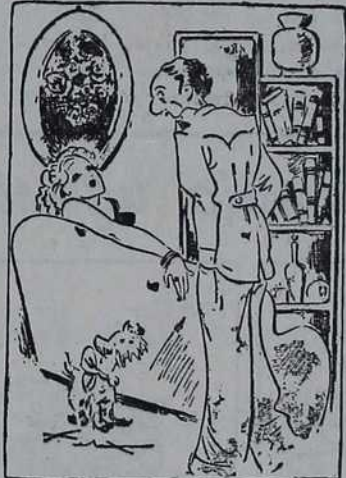
ИСКРЕНО

Она: — Ви изгледа да се плашите женидбе?
Он: — Не женидбе, само жене.

ОПРЕЗНОСТ

Стевица: — Тата, какав је човек нежења?
— Нежења је човек коме треба завидети, али немој то да кажеш мами.

МОДЕРНО

— Знаш ли, драги, да ако се ожениш са мном, нећеш више ни пушити ни пити.
— Ако, али ћу бар моћи јести.

СТРУЧЊАК

— Ова је виолинаа стара преко две стотине година.
— Чудновато. Тако добро свира као да је нова новцата.

ПОГРЕШНА ДИАГНОЗА

— Ви сте покварили вид зато што много пијете.
— Напротив. Ја кад пијем душло видим.

ИПАК ИМА СРЕЋЕ

— Па није баш сасвим несрећан!
— Како да није: слеп, шепав, наглув!
— Да, али није ожењен!

ВРЕМЕНА СЕ МЕНЈАЈУ, ПА И ЉУДИ

— Како си нарастао, Периче. Откада те нисам видела, постао си прави човек! Радуетеш ли се због тога?
— Много, јер сада тата мора да носи моје старе панталоне.

ГАЛАНТНО

— Извините што се мучите око мене, учећи ме пливати. У радњама на плажи нема више ни плуте ни тикве за пливање.
— Знаш, знам! Ја сам их све покуповао.

НЕСПОРАЗУМ

— Молим вас једну улазницу.
— Да ли за „Госпођу с камељијама“?
— Не, него за госпођу Јовановић.

НАША ПРИЧА

ВЕШТА ОПКЛАДА

Човек с моночком смејао се слатко.

— Жао ми је, младићу, што ваше младалачке идеале багателишем, али искуство учи да сам ја у праву. Нема те жене, која ће се одупрети искушењу богатства. Ако је дама отмена онда ту мора бити, наравно, бисерна огрлица, а сиромашна девојка задовољава се неким јевтиним мантилом или једним згодним шеширом. Дакле у свему важи правило: ко има за то средства може сваку жену освојити.

— Никад ме нећете моћи убедити да верујем у ваше назоре, бароне! узвикне младић мало узрујан.

Притом његов поглед паде на једну привлачну, скромно одевену блондинку, која је за неким удаљеним столом пила шољу кафе.

— Видите ли ону младу даму тамо? Она ради, вероватно, као мала чиновница или модискиња. Ова кафа можда је и њен цео ручак... Она не зарађује сигурно више од сто франака месечно. Па ипак ја се кладим, да се она неће на своје часном путу поклонити моћном Мамону...

— Јесте ли сигурни да се можете опкладити?

— За хиљаду франака, ако хоћете!

— Гле! То се зове — немојте се љутити, али хиљаду франака је ипак мало сувише за ваш џеп. Рецимо ја полажем хиљаду, а ви сто. То би било више реално, јер ја сам, по игри случаја мало и муњнији.

Оба господина позваше келнера и замолише га за дискретно обавештење. Келнер је зблиа знао да им одговори. Млада дама била је госпођица Лили Доре, намештена преко пута, у канцеларији адвоката Франсоаза.

Сат касније, госпођица Лили добила је писмо, које је гласило:

»Поштована госпођице Доре! Опростите што сам тако слободан да Вам саопштим, како један човек, који је већ мало сед, али са младим срцем, жели да вам изјави своје поштовање и дивљење. Он је вашом плавом лепотом толико очаран, да себи дозвољава, понудити вам и ставити пред ваше ноге све што има.

Идуће недеље путујем на Ривијеру. У мојем Пакарду има једно празно место за вас.

Име потписаног било је, наравно, измишљено, али хотелски портир добио је потребне инструкции.

Следећег дана пружио је барон фугећи свом младом пријатељу следеће писмо:

»Господине! Ви ми чините на жао, јер ваше писмо само ми даје доказ, како живот мора неугодно да пролази, кад ви сметрате да се свака жена може купити. Али хвала Богу, ви се варате! Имајте доброту да ми у будуће не подносите више, ваше срамне предлоге.»

Лили Д.

Без и једне речи, барон пружи преко стола младићу хиљаду франака.

— Смем ли заиста да то узмем? упита овај несигурно.

Разуме се! То морате, рече барон, не губећи ни часка своју хладнокрваност. Моја теорија овим неће бити оборена, јер изузетци само потврђују правила.

— Наш воз полази дакле у 8.47 и сутра ујутро ми ћемо бити већ на пароброду. Зар ниси срећна, драга? упитао је младић са сањалачким очима. Крај њега је седела елегантна блондинка, у

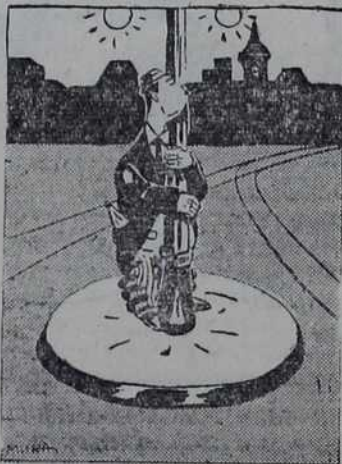
којој је само вешто око могло препознати ону наивну девојку, у коју су јуче у кафани били упрти погледи два господина.

Лили отвори нежно њене љупке, црвене усне.

— Наравно да сам задовољна. Али једно путовање на нашу ривијеру по зими, сасвим је нешто друкчије...

— Да, драга моја, не може се увек срести неки краљ гвожђа, који би се кладио за хиљаду долара. Добродушни барон није имао могућности да се клади за више од хиљаду франака. А да сам предложио опкладу за већу суму од хиљаду франака, он можда не би загризао. Али и хиљаду франака баш није за потцењивања...

Ноћник

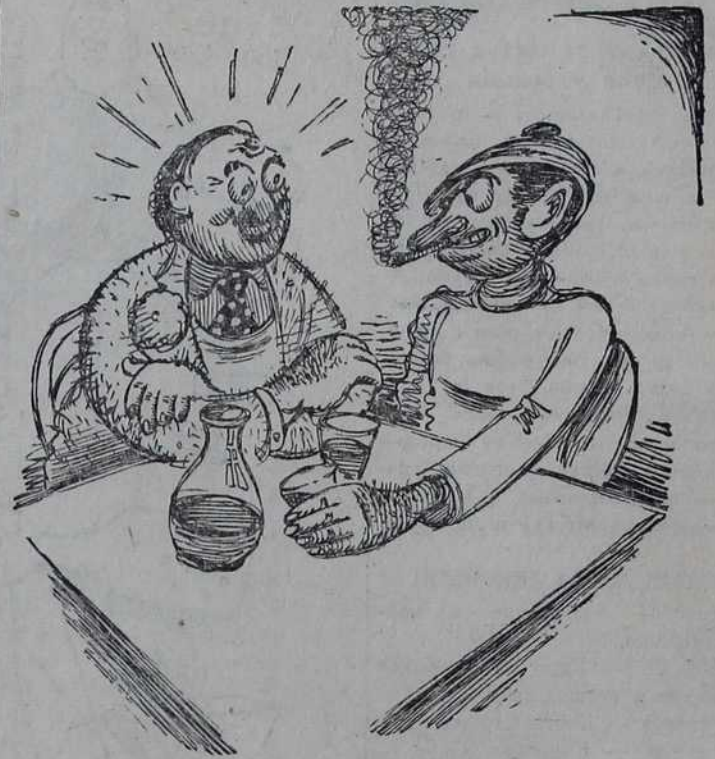
— Чуди ме, драга, што си вечерас тако хладна и нема.

МЕЂУ ЖЕНАМА

— Зар ваша Зорица зна и есперанто?

— Савршено! Говори као прави урођеник.

Завидљивац

— Знаш ли да сам добио сина!
— А на кога сумњаш!

ПРВА ПОМОЋ

Отац сину, приликом пунолетства:

— Сада си свој човек и требало би мало да ми помогнеш.

— Добро тата, шта ти је погрешно?

— Па, рецимо, могао би да отплатиш три последње рате за твоја децја колиџа.

ИСКРЕНО

Учитељ: — Не можеш ти да спаваш на часу!

Ђак: — Могао бих, да не говорите тако гласно!

ДУГАЧКА ИЗЈАВА

Мајка: — Двадесет страна од Пере. Па шта ти то забога пише?

Ђерка: — Да ме воли!

ВРХУНАЦ ЗЛОБЕ

Муж и жена се свађају.

Муж узвикује: — Зар ти немаш ништа похвално да кажеш о мојој породици?

— Наравно, само једну ствар. Када смо се верили, сви су били против нашег венчања.

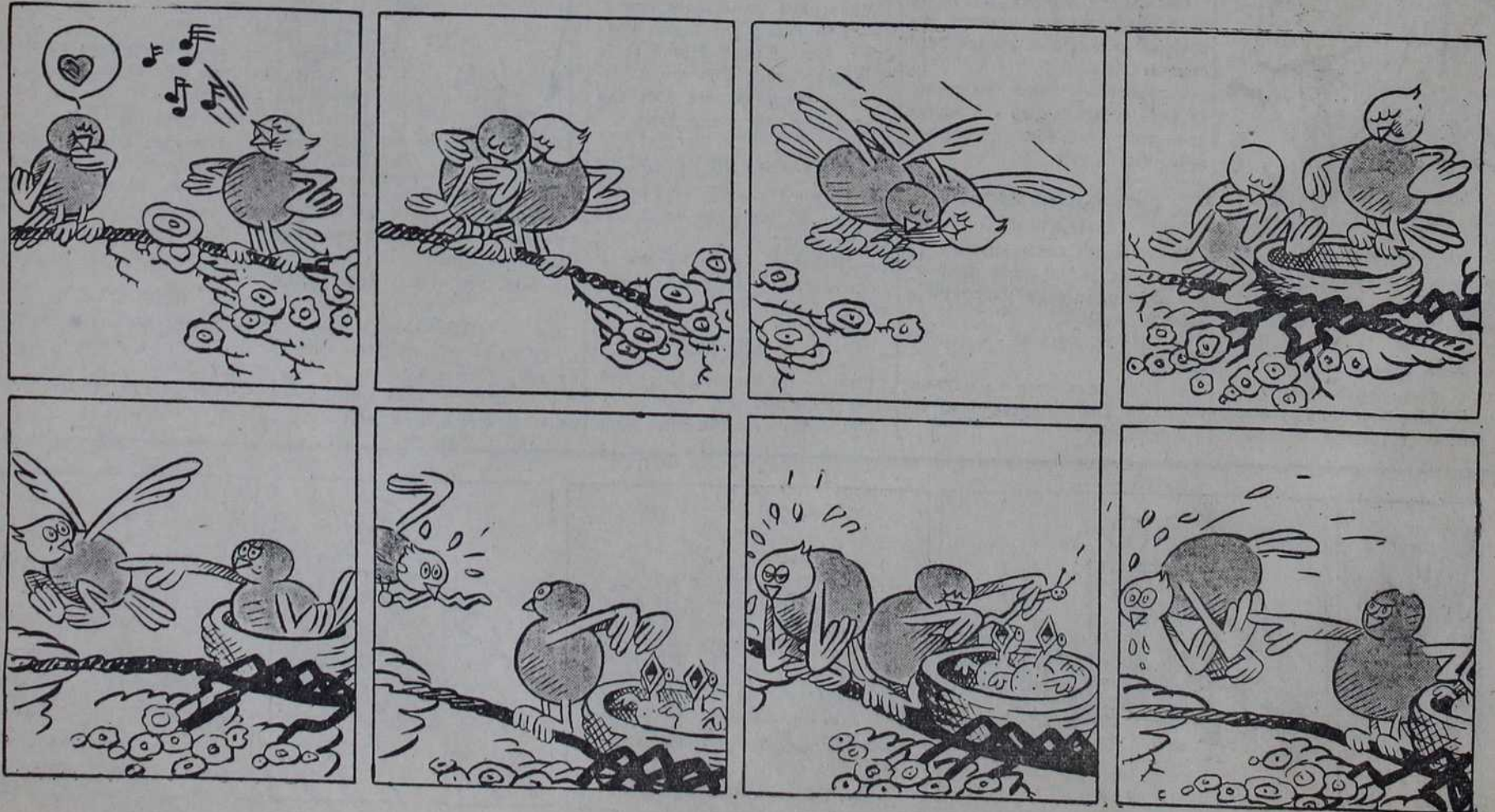
КРИВАЦ СЕ САМ ОДАЈЕ

Мајстор: — Шта је било, Свето, јеси ли добио пара од г. Јовановића?

Шегрт: — Нисам, мајсторе! У тој кући станују четири Јовановића и сви тврде да вам ништа не дугују... Један ме је чак избацио напоље.

Мајстор: — Аха, то је прави! Отиди њему још једном с рачуном.

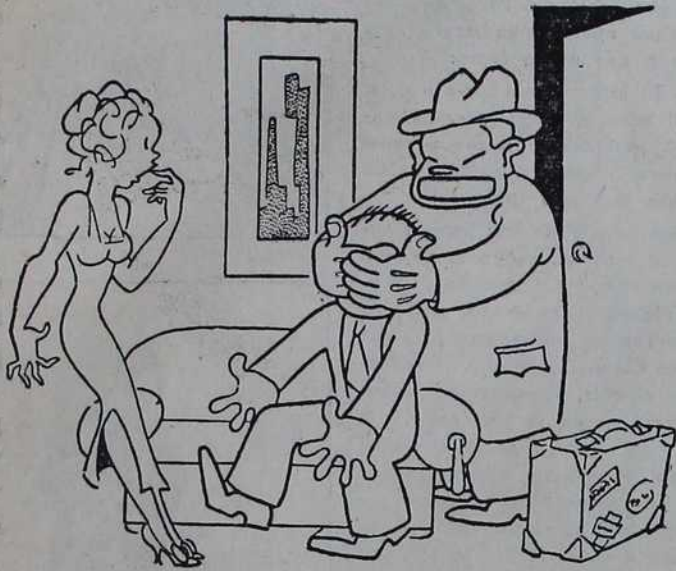
Птичица изила - пре и после „венчање“

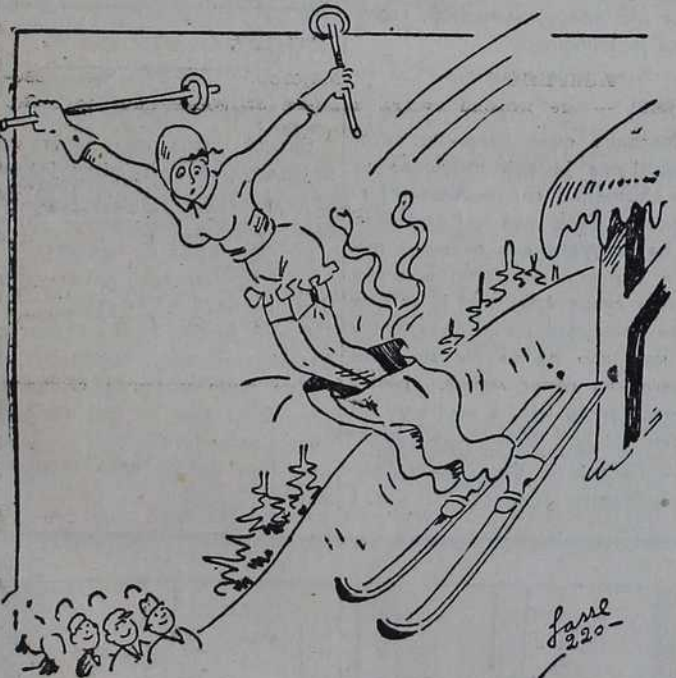
ВИШЕВИ
Трпани макавала

Кад се муж
изненада врати

— Ајд' погоди ко сам!

Са спортистких утакмица

Овај скинач пожнео је највише аплауза на последњим скијашким утакмицама.

Међу гангстерима

— На овај начин не остављам никада отиске прстију.

НЕОПРЕЗНО

Госпођа: — Ви ћете, Ана, брзо увидети да ја не тражим много и да маленкости могу да ме задовоље.

Нова служавка: — О, да, милостива госпођо, то сам одмах знала, чим сам угледала вашег мужа.

ПА КАД АДВОКАТ КАЖЕ...

Судија: — У полицији сте признали; зашто онда поричете?

Лопов: — Мој адвокат рекао ми је да сам невин.

ОНА ЈЕ ПАЖЉИВА

Он: — Ох, драга, па ми смо сели на једну свежу омазану клупу.

Она: — Хвала Богу, ја седим на твом шеширу.

ТАЗЕ СТРУЧЊАК

Младић који је тек завршио пољопривредну школу посетио је једног старог воћара и направио се важан.

— Знате, ваше су методе саввим застареле. Зато сумњам да ћете моћи обратити и тридесет кило јабука са овога дрвета.

— Па, и ја у то сумњам, господине, јер је ово крушка.

ПОЗНАЈЕ ЛИТЕРАТУРУ

Антиквар пошао од куће до куће да купује старе књиге.

— Молим, госпођо, имате ли, можда, у стану Лазу Лазаревића?

— Не.
— А „Змаја“, или Стевана Сремца?

— Не, господине. Ја не држим самце. Они не станују код мене. Упитајте код госпође преко пута.

НАША МЛАДЕЖ

— Данашња младеж нема никакве манире, жали се г. Јовановић.

— Али данас вам је један младић у трамвају понудио своје место.

— То је истина, али је моја јадна жена морала целог пута да стоји.

ОПРЕЗНОСТ

Шкотланђанин путује на операцију за подмлађивање. На станици приликом куповања карте пита га чиновник:

— Хоћете ли и карту за повратак?

— Никако! Можда ћу се вратити у пола цене, као дете!

ВРХУНАЦ СПОРОСТИ

— И овај сељак води спор са дирекцијом железница!

— Да му није воз прегазео краве?

— Не! Возови су тако споро ишли поред његове ливаде, да су путници излазили кроз прозор, помузли му краве и стигли воз, па нас сада сељак тужи за оштећу.

ДА СЕ РАЗУМЕМО

Судија: — Теби је, дакле, крађа занат?

Оптужени: — Не, само забавља.

Славска прича

— Моја жена није могла доћи али није могла одолети радости да вам покаже своју нову бунду.

Уцвелењени анђео ...

(Simplicissimus)

Зима у атељеу

— Кад већ нећеш да ме црташ као Венус са јабуком, а ти ме бар нацртај као печену јабуку.

СПОРТ

Лигашка конференција за споразум

— Господо!.. Господо!.. Господо, умирите се! Господо, умирите се! Господо, молим мир!

Можеш ти човече без наочара да вичеш своје »господо« до зоре, можеш да трескаш у то своје звонце, можеш да молиш, кумиш и преклинеш такође до пола пет ујутру, (пardon, до пет), а онда можеш да узмеш капу и да идеш, не постигавши циљ. Господа неће престати да се надвикују. Практиковање преимућства гласних жица, у циљу доказивања свог права, то је систем господе, коју председавајући жели да умири на исти начин. Јер, то је једна спортска конференција београдских лигаша.

Све дивно краси господина Раку. Може се рећи, свака ствар на њему, свака ствар засебно, претставља реткост. Сам низ правилности на том човеку. За његов нос, за његова уста, за његове очи нема смисла изразити се без »ах тај«, без »ах та«, без »ах те! Чак ћела, та одвратност, може се рећи, ни на њу се не могу бацати ниподоштавајући погледи кад је реч о г. Раки. Сиљан човек. Солидна и племенита грађа. Снага једног бика не умањује ту племенитост. А тек његов бас! Сензација од баса. Прави скупштински бас. Кад г. Рака држи говор, људи махнално гледају у небо. Траже облаке, и мисле да грми. Поготову ако још неко случајно кресне упаљач и запали цигарету, што личи на севања.

По својој корпуленцији г. Рака је прави правцети скупштински тип. Врло снажна гласина која може да убеди. Врло снажна шапа, која може и силом да докаже. И врло снажна леђа, врло погодна за скупштинске гужве, леђа, која, ако затреба, могу да поднесу масу батина.

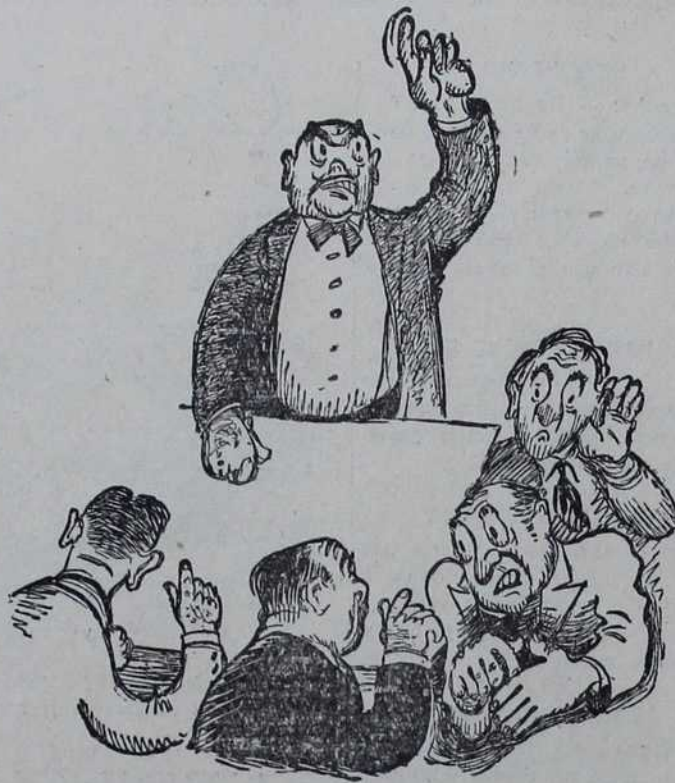
Тог дана по подне г. Рака је цоклио жену у пупољак. Мора се при том објаснити читаоцима да г. Рака усташца своје боље три четвртине неће никако да назива банално устима. Пих, скоро сваки обичан муж, без имало идеје, каже усташца, па макар његова жена имала место усташца читава угљенокоп. А уосталом има и свака животиња, и правити ту некакве компарације између госпа Ружиног пупољка и уста животиња, или најзад животињца, нема ни смисла ни начина. Дакле г. Рака је цоклио госпа Соку у пупољак. Дивна сцена. Замислите! Ружа. Подбочила се. Г. Рака је хвата за главу и љуби у пупољак. А онда почиње да гуди на најнежнијој жици своје басине:

— Пиле моје! Петлић ће ти се вратити тек увече! Петлић има конференцију!

Врло је смешно кад неко, чији глас грми, изговори нежно: »Пиле моје!« Још је шаљивије кад једна таква басина назове себе петлићем, и почне да кукуриче басом, што је исто као и кад би један петла отпевао »О Алфреде, сине моје!«

— Господо!.. Господо!.. Господо, молим мир!.. Забога господо, умирите се!

Страшни бас г. Раке трешти. Једна слика, закачена на неком ту-

беркулозном ексеру, треснула је са зида, вероватно од потреса ваздуха који изазива г. Ракин бас. Једна мува, која је стојала на зиду изнад његове главе, побегла је у паничном страху, запушивши уши са све четири ноге. Један паук у углу просторије, сав избезумљен, уплео се у сопствану паучину, која се тресла, и чија је солидна грађевина претила да сваки час падне паку на главу.

Г. Рака је викао да то не може тако и да ће он удесити све који хоће на ларму да постигну своје спортске циљеве (пада једно »разуме се«). Нека овакви не мисле да ће г. Рака прећи ћутке преко њихове дреке. Г. Рака при том додаје пословицу: »И ми коња за трку имамо!« Научиће г. Рака све такве памети, али претходно изјављује да ће им запушити уста. На двадесет или нешто више подиже свој бас

и дречи »да ћемо ми то још видети!«

После пола сате таквог непрекидног говора председавајућег г. Раке, говора који је непрекидно био прекидан разним упадицама конференцијаша, упадици које ми са своје стране осуђујемо, дакле после пола сата такве пренапорне борбе очи г. Раке почеле су постепено да напуштају своје дупље и да се избуљују, претећи, у смислу целе конференције, да ће иступити из тих оквира и основати засебно тело, као шест лигаша куп осморице. Што се тиче гласних жица г. Раке баса, оне су постепено све више шкрипале, док на крају конференције нису почеле да цијучу. Сав знојав, г. Рака је, кад му најзад ништа није помогло да умири раздражене и завађене лигашке духове, духове који су правили већу галаму него живи продавци новина на Теразијама, г. Рака је

најзад звизнуо песницом о сто, запијукао, као пиле новорођенче, једно »браћо«, и клонуо у председавајућу столицу као мртав. Огроман број »није му ништа«, »прави се«, »врло важно, нека цркне«, и »тако му и треба, уа«, указао је неповерење страшном стању г. Раке. Али кад је један претставник малих клубова додао изнад свега:

— То је политика Бск-а и С. к. 1913! Било је у програму да њихов претставник падне у овом моменту у несвест, да нам не би обећао оно што тражимо!

Тада се г. Рака још једном дигао са столице, избуљио очи, и заиста треснуо у несвест с цијучком једног сопранчића, што је било све од последњих остатака једне басине. Међутим поквареност људска, поквареност малолигашка, ишла је још даље. И један је дрекнуо да је и о овој другој несвестици председавајућег претходно било решавано на заједничкој претконференцији Б. с. к.-а и С. к. 1913! То је било сувише, али г. Рака се још једном није дигао да би и по трећи пут пао у несвест, тим пре што т овише не би имало никаквог смисла... ни циља.

Кад се увече г. Рака дофукљао кући као прабјени мачор, госпа Ружа је цикнула:

— Пиле моје поховано, где си то био!

Поховано пиле напрегну се и госпа Ружа је већ запушила уши. Навикнута на грмљавину г. Ракиног баса, она се уплашила да ће оглувати ако се њено пилеће у дунсту напрегне и рикне из свег гласа. Али, сада је то био само промукли шапат те пилетине која као да се тог момента излегла из неког мућка, шапат који се једва чуо, с напрегнутим умом:

— Петлић је био... на лигашкој конференцији. Сиг.

Породица излази у шетњу

некад...

...и сад.

ИСКРЕНА ТУГА

Сваког јутра око девет сати појављује се на гробљу један у црно одевен господин, седа крај једног гроба и јадикује да човеку сине пуца од жалости:

— Што си тако рано умро! Што си тако рано умро!

Стари гробар приђе једног дана овоме човеку, спусти му руке на раме и упита сажаљиво:

— Шта вам је био покојник кога оплакујете?

— Био ми је: први муж моје жене!

ЖЕНСКЕ ДЕЈИ

Збиља — чудно

— Ма, не разумем што ови људи оволико пиље у прозор. Као да никад нису видели јутарњу тоалету.

У кућашићу

Служ: — Извините, госпођице! Ја сам мислио да се мипостиња госпођа купа.

ГРЕШКА ПУТНИКА — НАМЕРНИКА

Наишао путник-намерник у мрклу ноћ и замолио за конач. Примео га домаћин и рекао:

— Имамо само три постеље. С ким хоћеш да спаваш: с Бебом, с мојим сином или са мном?

Гост мисли у себи: Каква беба! Да ми плаче целу ноћ. Син? Ко зна колики је и он...

Па је зато казао домаћину:

— С тобом ћу да спavam...

Кад би утро, устао путник, спрема се да настави пут. Изашао већ и у башту. Кад тамо, једна девојка, лепа и једра, плви траву и бере цвеће.

— Како се ти зовеш девојко? упита путник.

— Беба; а ти?

— Ја се зовем магарца! одговорио је изненађени гост.

ТО СЕ НЕ ПАРЦЕЛИШЕ

Она: — Добро, шта ви хоћете од мене?

Он: — Мало љубави...

Она: — Таман посла, баш ћу ја ради вас да парцелишем своје срце.

ЛАКО ЈЕ ПОДВАЛИО

— Је ли графологу било тешко да из мог писма сазна нешто карактеристично о мени?

— О, не, одмах је рекао да у писмености ниси баш богана како јака.

ОСВЕТА С ПРЕДУМИШЉАЈЕМ

Жена: — Мили мој, хоћеш ли да ми купиш клавир?

Муж: — Драге воље, тако ћемо се бар осветити онима са првог спрата који имају радио.

ПОГРЕШНО РАЗУМЕО

Жена: — Видиш, Милане, како ови наши нови суседи лепо живе. Сваки пут кад муж пође од куће или се врати, он пољуби жену. Зашто и ти тако не радиш?

— Не могу. Ја је још не познајем.

ИЗМЕЂУ ДВЕ ЖИВОТИЊЕ

— Кад сам прошле године просио Мицу, она ме је одбила, а сада се удаје за оног шепавог Јоцу. Зар је он, молим те, боља прилика.

— Боже сачувај! Баш јуче сам јој рекао у очи да је пала с коња на магарца.

МИСТИНГЕТИНЕ ПРИЧЕ

Целога лета, чувена Мистингет причала је на позорници „Фоли Бержер“ ову лепу причу:

„Биле две кокошке, па једна рекла другој:

— Их, како су ти ситна јаја! Моја су много крупнија и зато вреде грош више него твоја!

На то ће друга коокшка:

— Не мари! Нисам ја луда да се расчепим за грош!

ДЕВОЈКА СА СЕЛА СЛУЖИ У ВАРОШИ

— Зашто нисте спремили трпезарију, а већ ноите доручак?

— Па мене је мајка учила да треба прво нахранити говеда, па онда гледати други посао.

У једном америчком циркусу редовно је била велика навала због тачке са зверовима. Укротитељка «краља пустињек» у једном тренутку скидала се пред лавом, кога то уопште није интересовало. Разуме се, Американци су ову сцену радо посматрали само због — неузбудљивог лава.

Код сликара

— Пристаћу да вам будем модел, али само под условом да будете пристојни.

— Ултимаум је одбијен...

Она: — Шта мислите?

Он: — Исто што и ви.

Она: — Само покушајте! Одмах ћу звати полицију!

Са наше божићне зелке

ОВДЕ ЈЕ ЈЕДАН
ВИЦ О „ДИРИСУ“

ЖЕЛИ ЛИ ГОСПО-
ДИН И ШИШАЊЕ?

ЊЕГОВ
МАЗДА ЈЕ КУПИО
МАЛИ АУТО!!!

ХРАБРИ
СПАСИЛАЦ

ПРВА
ЖИВОТИЊА
КОЈУ САМ
ВИДЕО ДАНАС,
И НЕ МОГУ ДА НА
ЊУ ОПАЛИМ!

УЗЕЋУ ОВАЈ
ЦРНИ ШЕШИР,
МОЈ МУЖ ЈЕ
БОЛЕСТАН!!!

ГОСПОБИЦЕ, ЈА ЧИТАМ
МИСЛИ! — ЗБИЈА?
ВАЉДА СЕ НЕБЕТЕ
ЈЉУТИТИ НА
МЕНЕ?

КАД СЕ ХИРУРГ
БРИЈЕ

ПРИМЕНА РЕО-
ДИНАМИЧКИХ
АУТОМОБИЛА

УКРОТИТЕЉ ЖИ-
ВОТИЊА СЕ БРИЈЕ...

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА